

tíðindablaðið

söslalurín

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevarar: p/f söslalurín

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f söslalurín. Prent: p/f pressan 1981

Almennur takstpolitikkur

oddagrein

STUTT eftir at hetta landsstýrið hevði tikið við, boðaði sjálvur lögmaður í einum ella øðrum sambandi frá, at gjaldið fyrri almennar tænastr skuldi ikki hækka. Sjálvandi vísu øll, at hesi orð lögmanns fóru ikki at halda, tí skulu almennu stovnarnir svara hvørjum sítt, mugu postgjöld, telefongjöld og prísir á ferðaseðlum eisini hækka. Men hvussu hevur takstpolitikkur hjá teimum borgarligu í Tinganesi verið?

TAKA vit postgjöldini fyrst, so hækkaði gjaldið fyrri eitt vanligst bræv fyrr í ár upp í kr. 2,50. Men sendir tú 100 bræv, er bert neyðugt at seta kr. 2,00 á, um brævið kann fara sum eitt sokallað B-bræv. Tað vil siga, at tað kann koma fyrri, at tað verður ikki borið út í fyrsta postflutningi, men bíðar til næsta. Men hvør er tað, sum sendir so nógv bræv? Helst ikki vanligi brúkarin, tænn vanligi føroyingurin, men afturimóti stovnar, tær stóru fyrirkurnar, peningastovnarnir, størri felagsskapir o.s.fr.

VIÐ einum av ferðaskipunum hjá Strandferðsluni kostaði tað frammanundan hækkingini av ferðaseðlunum 45 kr. at ferðast við bili — 15 kr. fyrri bilførarar og kr. 30 fyrri bilin. Tá prísurin á ferðaseðlum fór upp, hækkaði nevndi flutningur upp í 60 kr., og nú kostar ferðaseðilin fyrri ein persón 20 kr. Men samstundis er

møguligt at keypa eitt 10-túra kort. Men prísurin fyrri hvønn túrin er 15 kr. Ella tað sama sum tað kostaði frammanundan hækkingina av ferðaseðlunum. Men hvør er tað, sum brúkar hesi 10-túra kortini? Neyvan vanligi brúkarin í stórt mál, men solumenn, umboð, lögtingsmenn og sjálvandi eisini handverkarar sum arbeiða aðrastaðir, men munnu ikki fyrirkurnar í nógvum førum gjalda ferðaseðilin og íroknað hann rokning ella tilboð?

EITT annað dømi um takspolitikk teirra borgarligu er umleggingin av vegskattinum. Áður var tað soleiðis, at gjaldið fall í fyra — eitt gjald í hvørjum ársfjórðingi. Men eftir uppskoti frá landsstýrinum, samtykti lögtingið at gjaldið skuldi fella í einum. Grundgevingin var hon, at hetta fór at lætta um innkrevjingina. Eingin ivi um tað. Men landsstýrið spurdi ikki, um hetta fór at verða lagaligari hjá tí vanligu bileigaranum, tí vanligu brúkarinum. Fyri ein part av fólkum sakar tað einki at skula út við 1000 ella 1200 krónum, men hjár tí stóru fjøldini, sum illa nokk fær endarnar at røkka saman, er tað nógv.

BARA hesi fyra dømini um takspolitikk hjá tí borgarliga landsstýrinum vísa, at tað hugsar ikki fyrst og fremst um tann vanligu brúkarin, og spyr enn minni um, hvat hann sigur. Sum so nógv annað hjá hesum landsstýrinum, vendir stóru partur av almenna takspolitikkinum eisini tunga endan niðureftir!

Javnaðarkvinnur

Kvinnur í Suðurstreymoyar Javnaðarfelag halda fund í felagshølunum í Dr. Jacobsensgøtu 5 hóskvöldið 20. okt. kl. 20,00.

Fundarevnið er uppstilling av kvinnum á listan til komandi lögtingsval.

Motið fjølmentar og stundisliga.

Kvinnur í SSJ

Spæla løntakara upp móti hvørjum øðrum

Ikki er lukkultigt sum borgarliga pressan hevur leikað í nú sáttmálasamráðingarnar hjá Starvsmanafelagnum og Postfelagnum við landsstýrið eru farnar fram.

Sum vantað hava teir borgarligu aftur lagt eftir løntakarunum, og eru hesir lagdir undir bæði eitt og annað í tí politiska spælinum at veita teimum væl bjargaða í samfelagnum enn størri part av samfelagslagkøkuni.

Umframt vanligu goyggið frá Dagblaðnum, legði Eilíf Samuelsen hart út við at spæla fakfelaginu upp móti hvørjum øðrum.

Sum grund fyrri landsstýrisins stóðu fyrri ikki at veita samráðandi feløgum um nóg stóra hækking, nýtti landsstýrismaðurin, at um felaginu fingur meira

enn 7% í hækking, so fingur tey meira enn tey, ið gjørdur sáttmála í vár, og so arbeiðdi landsstýrið móti lyfti sínum, sum lögmaður bar fram í 1. mai røðu síni.

Mangt er í neyðini nýtt. Tá einki annað finst at umbera sína stóðu við, má ein taka til onnur vápn.

Men um hesi vápn nyttu nakað, er ein onnur søga.

Fyrst at bannað limum sínum at taka upp verkfalsrakt arbeiði var Føroya Arbeiðarafelag. Tað visir bara, at hetta felag, saman við fleiri øðrum, tibetur, vildi styðja ein annan lønarbólk, sum er í somu stóðu sum teir.

Eisini visir hetta, at fakfelaginu standa meira saman, enn teir borgar-

ligu høvdu vónað, og tí skulu vit bara vóna, at til komandi sáttmálasamráðingarnar standa øll løntakarfelagini saman í samráðingunum, tí samanhold er einasta leiðin at náa einum felags máli: at skapa liviligi umstøður til føroyska løntakara.

Beinleiðis lygnir nýta borgarligu bløðini eisini úttan at blunka. Bæði Dimmalætting og Dagblaðið hava sagt lesarum sínum, at Starvsmanafelagið og Postfelagið fingur 7% í lønarhækking.

Hetta er beinleiðis skeivt. Felaginu fingur eisini 150 kr. afturat úttan mun til lønarflokki. Hetta merkir, at í % verður lønarhækkingin størri enn 7%, hvussu ið teir so enn rokna.

arbeiðari

Prestjorð/Skúvoyar jorð

Ja, hesi orð runnu mær nokk so sterkt frammi í tankan nú eitt kveldið, tá eg sat og læs eitt lesarabráv í Söslalunum, men hesi orð kennir nokk onkur aftur. Ikki roknaði eg við, at Dagblaðið fór at blanda prestjorðina uppi ferjuleguna í Kirkjubø.

Handa var nokk so góð, men soleiðis er hasin lærarin.

Havi fylt nokk so væl við, hvat bløðini hava skrivað í seinastuni og var

ein trúgvur Dagblaðslesari, altsó næstan umvendur, sum tey villu kallað, men eru minir tankar farnir aftur til Javnaðarflokkin, tí betur.

Eyðun Vidarø hevur reypað av, hvat flokkur hansara hevur gjørt, og eisini hevur hann sagt okkum, hvussu deiligur Óli Breckmann er, men Eyðun, hvi sigur tú okkum einki um Skúvoyar-jorðina, sum tínir menn ótu í seg á sinni,

kom ikki altíð við hasum um prestjorðina, tí hon er betur umsint av einum vanligum manni enn tær.

Og tú sat eisini í Skálavíkar Kommunu, hvat bragd gjørdi tú har?

Jú, tú flutti heim til Sands atbúgva, so tað nyttar einki at snakka um Javnaðarflokkin — hann er væl stuðlaður í bygdini.

Ikki sami

Eilíf og Pauli sanniliga grammir at fylla upp í bøkurnar

Tá Eilíf Samuelsen varð interview'aður av útvarpsstjóranum, tá semingsuppskotið var fallið, segði hann okkurt um, at landsstýrið mátti halda orð, tí landsstýrið hevði sagt, at eingin skuldi hava meira enn arbeiðsfólk og handverkarar og handverkarar, alt gott um tað.

Men hvussu heldur Eilíf og starvsbróður hansara í landsstýrinum, Gran Kanariufarar, Pauli lögmaður, orð?

Tá teir komu í landsstýrið, boðaðu teir frá, at teir fyrribils, undirstriki fyrribils, fóru at sita í lögtinginum eisini eina tíð. Men hetta fyrribils er nú

blivið til tryár.

Jú, hesir báðir oddafiskarnir í Sambandsflokkinum duga sanniliga at skriva til sín — lögmannsløn og tingmannaløn og landsstýrismannaløn og tingmannaløn. Ja, hvussu nógv til samans?

Man Eilíf ikki fáa sínar 300.000 kr. um árið og lögmaður nakað meira? Tað vilja teir sjálvandi hava í sín part, og hugsar minni um, at teir betur høvdu verið førir fyrri at útítt lögtingsarbeiðið, um teir ikki sótu í landsstýrinum. Men teir vilja nokk heldur ikki hava sínar varamenn inn. Tað man helst eisini búgva undir.

Nakað høvdu vit hoyrt og lisið frá sambandsmonnum, um tað var onkur annar, t.d. Atli Dam, ið hevði báðar sessirnar. Nei, hann var meira demokratiskur og loyvi varamanni inn, og hetta hevur verið vanligur siður í hvussu er frá tí at Dam, sáli, bleiv lögmaður í 1967 og Atli Dam legði tingsessin, tá hann bleiv lögmaður í 1971.

Viðgangið tað bara, tit halda ikki orð og tit ur grammir at fylla upp í bøkurnar!

Havnamaður